

Άγιος απόστολος Κορδάτος (Αλέξανδρος Χριστοδούλου, Θεολόγος)

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)



ΛΟΓΟΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΓΡΥΠΝΙΑΝ ΕΠΙ ΤΗ ΙΕΡΑ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΟΔΡΑΤΟΥ (20-21 Σεπτεμβρίου 2016)

*«Αθλητικῶν Κοδράτε σων κηρυγμάτων,
Εν ουρανοῖς βραβεῖα πολλά λαμβάνεις.
Εικάδι δε πρώτη Κοδράτος στέφος εύρατο άθλοις».*

Σεβαστοί μου πατέρες, αγαπητοί αδελφοί,

Ο ΑΓΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ που σήμερα η Εκκλησία μας εορτάζει, έζησε τους πρώτους χριστιανικούς αιώνες και κατήγετο από την Αθήνα. Δέχθηκε τον Χριστιανισμό από τους αποστόλους και κατέστη Επίσκοπος Αθηνών. Ήτο σοφός, σεμνός, πολυμαθέστατος και με ρητορική ικανότητα. Ανήκει εις την ομάδα των Απολογητών Αγίων, διότι και αυτός επεδόθη εις την υπεράσπιση των χριστιανικών αληθειών με την θεία φώτιση και την δύναμη του λόγου αναίρουσε όλες τις παρεξηγήσεις και τις κατηγορίες που προέβαλλον οι αιρετικοί για τον Χριστιανισμό.

Η Εκκλησία πρωτοεμφανιζόμενη στην κοινωνία των Εθνικών αντιμετώπισε παρεξηγήσεις, οι οποίες έφθαναν πλέον σε συνειδητές κατηγορίες. Παρεξηγήθηκαν οι ιδρυτικοί λόγοι του Μυστηρίου της Θείας Ευχαριστίας “λάβετε φάγετε τούτο μου εστί το Σώμα” άκουγαν, άρα έλεγαν πρόκειται περί ανθρωποφαγίας. Η τέλεση της λατρείας εις κρυφούς και κλειστούς χώρους με επιμελημένη φροντίδα αποφυγής εισόδου μη χριστιανών προκαλούσε τις υπόνοιες για ανήθικες συναθροίσεις, αυτές ήταν του απλού λαού οι αντιλήψεις περί Χριστιανισμού. Οι λόγιοι ως μορφωμένοι, κατ’ αρχάς ειρωνεύοντο την πίστη των Χριστιανών και αργότερα άρχισαν να την πολεμούν. Ο πολιτικός κόσμος τους θεωρούσε επικίνδυνους και παρανόμους επειδή δεν απέδιδαν την καθιερωμένη τιμή και προσκύνηση εις τον αυτοκράτορα. (Π. Χρήστου).

Σ’ αυτούς τους τομείς οι Απολογηταί έπρεπε να αποδείξουν και να ανασκευάσουν αυτές τις κατηγορίες.



Με πολύ επιτυχία κινήθηκε σε αυτή την

αποστολή ο Άγιος Επίσκοπος Αθηνών Κοδράτος, με πραότητα και ειλικρίνεια αλλά και πειστικότητα κατέρριψε τις κατακρίσεις αυτές. Πολλοί επείθοντο. Στη ζωή της Εκκλησίας έβλεπαν την αγνότητα των Χριστιανών, το ήθος τους και την ανωτερότητά τους. Η Χριστιανική διδασκαλία άρχισε σιγά-σιγά να προσελκύει τους φιλοσόφους και τον απλό λαό διαπιστώνοντας την μυθολογία της θρησκείας

τους.

Οι Χριστιανοί απεδείχθησαν υπήκοοι πολίτες ενδιαφέροντο μόνο να είναι συνεπείς εις τον Νόμον του Θεού, ο Απόστολος Παύλος τους προέτρεπε να τιμούν και να σέβονται τον Βασιλέα αλλά αυτό δεν εννοούσε και να τους αποδίδουν λατρευτικές τιμές. Άρα δεν διέτρεχαν κανένα κίνδυνο οι πολιτικές αρχές από τους χριστιανούς, παρ' όλα αυτά κατηγορίες φανατικών θρησκευτικών ομάδων έπειθον τους αυτοκράτορας ότι διατρέχουν κίνδυνο οι ίδιοι και ο λαός από τους χριστιανούς, αποτέλεσμα δε αυτής της στάσης είναι οι σκληροί διωγμοί εναντίον των χριστιανών.

Και αυτών των διωγμών δεν διέφυγε ο Απόστολος Κοδράτος. Εξεδιώχθη από τας Αθήνας, αφού εβασανίσθη και μετέβη στη Μαγνησία Μ. Ασίας. Εκεί δραστηριοποιήθηκε προς ωφέλεια των Χριστιανών μάλιστα έγραφε απολογία για τον Χριστιανισμό προς τον Αδριανό. Αλλά ήταν τέτοια τα συμφέροντα ώστε ο αυτοκράτωρ τον εφόνευσε, έτσι με μαρτύριον έπεσφράγισε τον βίον του.

Σήμερα με άλλες μορφές, πλην όμως με το ίδιο σκεπτικό βάλλεται η Εκκλησία και αιτία βασική παραμένει η παρεξήγηση. Η αδυναμία του ανθρώπου να κατανοήσει την Αλήθεια του Θεού, την οποία κηρύσσει η Εκκλησία. Ο περιορισμός της ανθρώπινης ύπαρξης και ο εγωισμός αρνούνται πεισματικά να δεχθούν την Θείαν Αποκάλυψιν. Περιορίζουν το θείο και ιερό στοιχείο της Εκκλησίας στην ανθρώπινη διάσταση των Χριστιανών κληρικών και λαϊκών και βλέποντας τις αποτυχίες και τις πτώσεις τους, τις προσάπτουν στο Άγιο Σώμα της Εκκλησίας.

Ακόμη και οι πιστοί δεν έχουν εκτιμήσει σωστά το κεφάλαιον της Πίστewος και από την εν Χριστώ ζωή απουσιάζει η εσωτερική κατανόηση όλων των δρωμένων εις την λατρεία και έτσι παραποιείται το Υψηλόν νόημά της που οδηγεί εις την θέα του Θεού.

Μείναμε εις τους εξωτερικούς τύπους και μας διαφεύγει η βαθύτερη σημασία όλων όσων τελούνται στο Ναό μας. Μέχρι και την Θεία Κοινωνία την λαμβάνουμε σαν ευλογία όπως το αντίδωρον και τον αγιασμό, γι' αυτό δεν θεωρούμε απαραίτητη την συμμετοχή μας στην όλη διαδικασία της Θείας Λειτουργίας.

Οφείλουμε λοιπόν οι Χριστιανοί σήμερα να ανασκευάσουμε όλη αυτή την παρεκτροπή. Να διατρανώσουμε τις αιώνιες αλήθειες του Ευαγγελίου μας, με την συνειδητή λατρευτική μας ζωή, να πείσουμε τους επικριτές της Εκκλησίας ότι δεν μπορούν οι ανθρώπινες αδυναμίες των μελών της, που μάχονται, προσπαθούν και επιθυμούν να γίνουν καλλίτεροι, οι προσωπικές τους αμαρτίες να αποδίδονται στην Εκκλησία. Η Εκκλησία είναι θεραπευτήριο, πλην όμως οι Χριστιανοί

οφείλουμε με τα όπλα που διέθεσε ο Άγιος Κοδράτος, γνώση, σεμνότητα, πολυμάθεια να εκπληρώνουμε την αποστολή μας στο κόσμο.

Η αγιότητα των μελών της Εκκλησίας είναι αυτή, η όποια θα αναιρέσει κάθε κατηγορία εναντίον της Εκκλησίας, είναι αδελφοί μου η αποστολή μας να ενώσουμε την αιωνιότητα με το παρόν, τον ουρανό με τη γη. Αμήν.